

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 44/19
V Lucemburku dne 28. března 2019

Rozsudek ve věci C-405/16 P
Německo v. Komise

Soudní dvůr zrušil rozhodnutí Komise, podle něhož německý zákon o obnovitelných zdrojích energie z roku 2012 (zákon EEG z roku 2012) zahrnuje státní podporu

Komise neprokázala, že výhody stanovené zákonem EEG z roku 2012 zahrnují státní prostředky, a tudíž představují státní podporu.

V roce 2012 zavedlo Německo zákonem o obnovitelných zdrojích energie (zákon EEG z roku 2012), režim podpory pro podniky vyrábějící elektřinu z obnovitelných zdrojů energie a zemního plynu („elektřina EEG“).

Tento zákon těmto výrobcům zajišťoval¹ vyšší než tržní cenu. Za účelem financování této podpory uvedený zákon stanovil k tíži dodavatelů, kteří dodávali koncovým zákazníkům, „příplatek EEG“, který byl v praxi na tyto zákazníky přenesen². Některé podniky, jako jsou podniky s vysokou spotřebou elektřiny ve výrobním odvětví, však mohly využít omezení tohoto příplatku, aby si zachovaly svou konkurenceschopnost v mezinárodním měřítku. Příplatek EEG musel být hrazen provozovatelům přenosových soustav s vysokými a velmi vysokými napětími (PPS), kteří byli povinni uvádět elektřinu EEG na trh³.

Rozhodnutím ze dne 25. listopadu 2014⁴ Komise konstatovala, že zákon EEG z roku 2012 zahrnuje státní podporu a ve značném rozsahu ji schválila.

Podle Komise sice podpora podniků vyrábějících elektřinu EEG představuje státní podporu, nicméně je taková podpora slučitelná s unijním právem. Jako státní podporu označila rovněž omezení příplatku EEG pro podniky s vysokou spotřebou elektřiny. Vzhledem k tomu, že Komise považovala většinu těchto omezení za slučitelná s unijním právem, nařídila navrácení pouze pro omezenou část.

Německo podalo proti tomuto rozhodnutí žalobu k Tribunálu Evropské unie, kterou Tribunál zamítl rozsudkem ze dne 10. května 2016⁵.

Německo nato podalo proti tomuto rozsudku kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru.

Dnešním rozsudkem Soudní dvůr vyhověl kasačnímu opravnému prostředku a zrušil jak rozsudek Tribunálu, tak rozhodnutí Komise.

Podle Soudního dvora Tribunál neprávem dospěl k závěru, že prostředky získané příplatkem EEG představují státní prostředky.

¹ Tento zákon platil od 1. ledna 2012 do 31. července 2014. Od 1. srpna 2014 byl nahrazen zákonem EEG z roku 2014, který Komise schválila rozhodnutím ze dne 23. července 2014 (viz tisková zpráva Komise IP/14/867).

² Tento poplatek představoval 20 % až 25 % celkové částky fakturované průměrnému konečnému spotřebiteli.

³ Příplatek EEG tak představuje případný rozdíl mezi cenou, jež PPS dosáhli na spotovém trhu burzy s elektřinou EEG, kterou zavádějí do své sítě, a finanční zátěží, kterou jim ukládá zákonná povinnost zaplatit za tuto elektřinu v cenách stanovených zákonem, přičemž tento rozdíl jsou PPS oprávněni požadovat od dodavatelů, kteří dodávají koncovým zákazníkům.

⁴ Rozhodnutí Komise (EU) 2015/1585 ze dne 25. listopadu 2014 o režimu podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) [který zavedlo Německo na podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů a uživatelů s vysokou spotřebou energie] (Úř. věst. 2015, L 250, s. 122; viz také tisková zpráva Komise IP/14/2122).

⁵ Rozsudek Tribunálu ze dne 10. května 2016 ve věci Německo v. Komise ([T-47/15](#), viz rovněž tisková zpráva [č. 49/16](#)).

Z toho vyplývá, že chybí skutečnost nezbytná k tomu, aby mohly být výhody vyplývající z mechanismů zavedených zákonem EEG z roku 2012 kvalifikovány jako podpory⁶.

Příplatek EEG nemůže být považován za daň, neboť zákon EEG z roku 2012 neukládá dodavatelům, kteří dodávají koncovým zákazníkům, aby přenesli na tyto zákazníky částky zaplacené za příplatek EEG. Skutečnost, že „v praxi“ je finanční zátěž vyplývající z příplatku EEG přenášena na koncové zákazníky, není v tomto ohledu dostačující.

Tribunál kromě toho neprokázal, že stát měl pravomoc disponovat s prostředky získanými z příplatku EEG, ani že vykonával veřejnou kontrolu nad PPS pověřenými správou těchto prostředků.

Soudní dvůr zejména uvádí, že skutečnost, že prostředky pocházející z příplatku EEG jsou výlučně určeny k financování režimů podpory a vyrovnání podle ustanovení zákona EEG z roku 2012 spíše svědčí o tom, že stát právě nemohl s těmito prostředky disponovat, tj. nemohl rozhodnout o jiném určení. Dále, přestože skutečnosti uvedené Tribunálem umožňují skutečně konstatovat, že orgány veřejné moci vykonávají kontrolu řádného uplatňování zákona EEG z roku 2012, nemohou naproti tomu vést k závěru o existenci veřejné kontroly nad prostředky získanými příplatkem EEG.

Ze stejných důvodů Soudní dvůr konstatuje, že **Komise neprokázala, že výhody stanovené zákonem EEG z roku 2012 zahrnují státní prostředky, a tudíž představují státní podporu.**

Soudní dvůr tedy zrušil nejen rozsudek Tribunálu, ale i rozhodnutí Komise.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozsudku či usnesení Tribunálu lze podat kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru, který je omezen na právní otázky. Kasační opravný prostředek zásadně nemá odkladný účinek. Je-li kasační opravný prostředek přípustný a opodstatněný, Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu zruší. Pokud to soudní řízení dovoluje, může Soudní dvůr ve věci vydat sám konečné rozhodnutí. V opačném případě vrátí věc zpět k rozhodnutí Tribunálu, který je vázán rozhodnutím vydaným Soudním dvorem v rámci kasačního opravného prostředku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki 📞 (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) 📡 (+32) 2 2964106

⁶ K tomu, aby mohly být výhody kvalifikovány jako podpory, musí být poskytnuty přímo nebo nepřímo za použití státních prostředků a musí být přičitatelné státu.